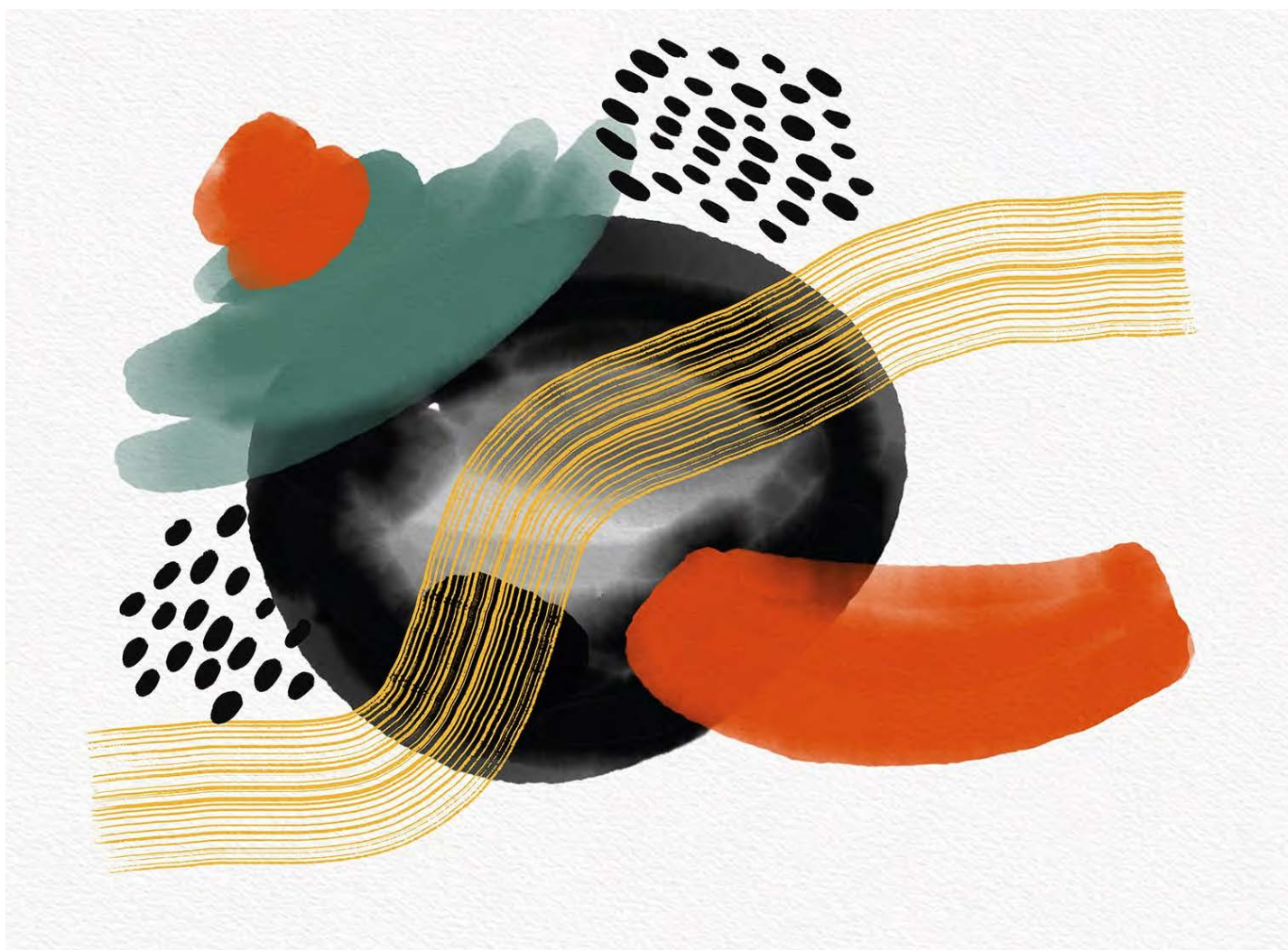

Taizs Gergő

SZIRMAI NYÍLNAK

[CSAKUGYAN ELFELEJTETTE?]

2021-12-21 | CSAKUGYAN ELFELEJTETTE?, VERS

Eleinte úgy lázadtál, hogy pénisz-
alakú tankokat firkáltál a tankönyvbe.
Mindenkire lőtték: tudósra, költőre,
államférfira, zeneszerzőre. Később falra

fújtál festéket, kedvenced az alvó
ördög volt – minden tiltás ellenére.
Bőröd alatt a tinta: testéked,
és Korminak keresztelted a befogadott,
tejfehér kölyökmacskát. Aztán észrevetted,
hogymindig olyan megyében éltél,
ami a Dunához simul, és azzal magyaráztad
zaklatottságodat, a folyton-folyvást
fojtogató epizódokat, hogy ennek dacára
sem tanultál meg úszni, sőt, lebegni sem
rendesen. Mostanában zuhanó rozmárok képe
kísért, a sziklának csapódó hústömeg,
mikor a távoli vízparton hullabűzben
ázik a csend, és messzire nyúlik
a hallgatás. S vajon mikor kezdtél
a gepárd helyett az antilopnak drukkolni?
Picsába a természetfilmekkel, gondolod,
és a nyugalom megzavarására alkalmas hiába-
valósággal is! Növényeket locsolsz inkább
elszántan az előkertben, figyeled, ahogy
estére színeket növesztenek. Kimondásra
váró szavakat zárójellezel, ismeretlen
állatok csontjából főzöl levest,
kavargatod, ízleled, és ahogy dúdolod,
felejtetted is a dallamot:
*most van a perc, nincs helye másnak,
szirmai nyílnak a halálvirágnak.*

kép | shutterstock.com